

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Ul. Piotrkowska 120

90-006 Łódź

Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12

E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/61-26( )/08/TD

Łódź, dnia 17 października 2008 r.

DECYZJA Nr RŁO 50/2008

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, zm. Dz. U. Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206), stosownie art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Stowarzyszeniu Edukacji Dziecka „Dobry Start” z siedzibą w Łodzi prowadzącemu Przedszkole Lingwistyczne Stowarzyszenia Edukacji Dziecka „Dobry Start” w Łodzi,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów bezprawne działanie Stowarzyszenia Edukacji Dziecka „Dobry Start” z siedzibą w Łodzi prowadzącego Przedszkole Lingwistyczne Stowarzyszenia Edukacji Dziecka „Dobry Start” w Łodzi, polegające na stosowaniu we wzorcu umowy postanowienia wpisanego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, o treści:

„W przypadku nie dokonania opłaty w w/w terminie, Przedszkole pobiera za każdy dzień zwłoki odsetki w wysokości 1 zł”,

zamieszczonego we wzorcu umowy pn.: „Umowa”,

co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów i **stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 29 maja 2008 r.**

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) w ramach planowanego badania wzorców umów stosowanych przez przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług przedszkolnych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego uzyskał wzorzec pn. „Umowa” stosowany w obrocie z konsumentami przez Stowarzyszenie Edukacji Dziecka „Dobry Start” z siedzibą w Łodzi prowadzące Przedszkole Lingwistyczne Stowarzyszenia Edukacji Dziecka „Dobry Start” w Łodzi (zwane dalej: „Przedsiębiorca”).

W wyniku analizy tych dokumentów Prezes Urzędu wszczął Postanowieniem Nr 1/61-29/08 z dnia 29 kwietnia 2008 r. postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Stowarzyszenie Edukacji Dziecka „Dobry Start” z siedzibą w Łodzi prowadzące Przedszkole Lingwistyczne Stowarzyszenia Edukacji Dziecka „Dobry Start” w Łodzi, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na stosowaniu postanowienia wzorców umów wpisanego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, o treści:

„W przypadku nie dokonania opłaty w w/w terminie, Przedszkole pobiera za każdy dzień zwłoki odsetki w wysokości 1 zł”,

zamieszczonego we wzorcu umowy pn.: „Umowa”,

co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, zm. Dz. U. Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206) – zwana dalej: „ustawa o okik”.

W odpowiedzi na postawiony zarzut, w piśmie z dnia 29 maja 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 11 czerwca 2008 r.), Przedsiębiorca zgodził się zarzutem podniesionym przez Prezesa Urzędu i poinformował, iż zarząd Przedsiębiorcy podjął decyzję o zmianie wzorców umów zawieranych z konsumentami (rodzicami dzieci) – ze stosowanego wzorca umowy wykreślono postanowienie kwestionowane w przedmiotowym postępowaniu. W dowód powyższego Przedsiębiorca przedstawił nowy, poprawiony wzorzec umowy. Jednocześnie Przedsiębiorca oświadczył, iż nie pobierał żadnych opłat dodatkowych w związku nieterminowym dokonywaniem wpłat za usługi prowadzonego przez siebie przedszkola.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca jest wpisany do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji i publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000168877 (dowód: karta nr 16). Przedsiębiorca w ramach swojej działalności statutowej prowadzi Przedszkole Lingwistyczne Stowarzyszenia Edukacji Dziecka „Dobry Start” w Łodzi na podstawie wpisu do ewidencji szkół niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi (dowód: karta nr 22).

Przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy o świadczenie usług w oparciu o wzorzec umowy pn. „Umowa” (dowód: karta nr 25-26), regulujące wzajemne prawa i obowiązki przedszkola i konsumentów korzystających z jego usług.

Analiza wskazanych wyżej dokumentów pozwoliła na postawienie Przedsiębiorcy zarzutu naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu postanowienia o następującej treści:

„W przypadku nie dokonania opłaty w w/w terminie, Przedszkole pobiera za każdy dzień zwłoki odsetki w wysokości 1 zł” (dowód: karta nr 26).

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie uznał za niedozwolone postanowienia zapisy o treści:

„Nalożenie kary za zwłokę w dokonywaniu opłat następuje w sytuacji przekraczania określonych w par. 4 p. 2 terminach; wysokość naliczonych odsetek odpowiada wysokości 1,00 PLN za każdy dzień zwłoki” – poz. 1247 w rejestrze postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, wyrok SOKiK z dnia 4 sierpnia 2004 r., sygn. akt XVII AmC 46/03;

„W przypadku nie wywiązywania się słuchacza z warunków określonych w § 4 pkt 1 dot. terminu płatności, Szkoła może obciążyć słuchacza opłatą w wysokości 1 PLN za każdy

dzień zwłoki do momentu dokonania zaległej wpłaty” – poz. 1016 w rejestrze postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, wyrok SOKiK z dnia 21 listopada 2006 r., o sygn. akt XVII AmC 135/05.

Umowy dotyczące usług przedszkolnych Przedsiębiorca zawiera na okres jednego roku szkolnego (dowód: karta nr 26 i 32). Wzorzec umowy zawierający kwestionowane postanowienia umowne znajduje się w obrocie z konsumentami od lutego 2004 r. Przedsiębiorca zawierał umowy zgodnie z przedstawionym wzorcem w roku szkolnym 2004/2005, 2005/2006 oraz 2006/2007. Zgodnie z oświadczeniem Przedsiębiorcy w roku szkolnym 2007/2008 nie podpisano jednak umów z rodzicami; podpisywanie umów na rok 2008/2009 planowane jest na wrzesień 2008 r. (dowód: karta nr 29).

Miesięczne czesne za usługi przedszkola prowadzonego przez Przedsiębiorcę wraz z kosztami wyżywienia wynosi 460 zł (dowód: karta nr 25). Według nowego wzorca umowy czesne w nowym roku szkolnym wyniesie 400 zł, zaś opłaty z tytułu kosztów wyżywienia dodatkowo 132 zł (dowód: kart nr 31).

Przedsiębiorca przedstawił w piśmie z dnia 29 maja 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 11 czerwca 2008 r.) nowy, poprawiony wzorzec umowy, z którego wykreślono postanowienie o treści: *„W przypadku nie dokonania opłaty w w/w terminie, Przedszkole pobiera za każdy dzień zwłoki odsetki w wysokości 1 zł”*.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył:

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o okik przesłankami zaistnienia zakazanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów są:

- 1) działanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o okik ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Przedsiębiorca jest osobą prawną jako stowarzyszenie wpisane do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji i publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000168877. Przedsiębiorca prowadzi Przedszkole Lingwistyczne Stowarzyszenia Edukacji Dziecka „Dobry Start” w Łodzi na podstawie wpisu do ewidencji szkół niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi. System oświaty w Polsce obejmuje – zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz.U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm) – m.in. przedszkola, które mogą być zarówno placówkami publicznymi, jak i niepublicznymi (art. 5 ust. 1 ww. ustawy). Z kolei, jak głosi preambuła do wymienionej ustawy o systemie oświaty, *„oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa”*. Świadczenie przez przedszkola edukacji w ramach systemu oświaty jest zatem usługą o charakterze użyteczności publicznej, co potwierdza również wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „SOKiK”) z dnia 5 lutego 2003 r., sygn. akt XVII Ama 36/02, w uzasadnieniu którego Sąd

stwierdza m. in., iż przedmiotem działania szkoły niepublicznej są usługi o charakterze użyteczności publicznej, tj. edukacja. Status przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o okik potwierdza również – w odniesieniu do osób prawnych organizujących lub świadczących usługi o charakterze użyteczności publicznej nie będących działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. akt III SK 22/04.

Wobec powyższego należy uznać, iż Stowarzyszenie Edukacji Dziecka „Dobry Start” z siedzibą w Łodzi jako osoba prawna świadcząca usługi edukacyjne o charakterze użyteczności publicznej jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a ustawy o okik.

W związku z tym pierwsza przesłanka art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik została spełniona.

Ad 2.

Bezprawność to sprzeczność zachowania z przepisami prawa oraz z zasadami współżycia społecznego. Chodzi więc o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem prawnym jako całością. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych.

W niniejszej sprawie działanie Przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, należy uznać za bezprawne nie tylko ze względu na fakt zdefiniowania w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o okik określonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. O bezprawności tegoż działania przesądza również rozszerzona skuteczność wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone, co wynika z art. 479⁴³ k.p.c. W momencie wpisania do rejestru zapisu uznanego przez sąd za niedozwolone postanowienie umowne, zapis ów staje się samodzielnie funkcjonującą zasadą, która została zakwestionowana. Ze względu na rozszerzoną skuteczność wyroku, klauzule spełniają funkcję podobną do przepisów prawa, zaś posługiwanie się nimi w kontaktach z konsumentami jest zakazane.

Wzorce umów stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami podlegają szczególnej kontroli. Wzorzec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnie przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów, statutów itp. (*E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, C.H. Beck 2002, s. 292*).

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005 r., sygn. akt: VI Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005 r., sygn. akt VI Aca 473/05), „celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ k.p.c., od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich.(...)”.

Co więcej, Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (Sygn. akt III SZP 3/06) wskazał, iż stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem SOKiK i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Sąd Najwyższy uznał również, iż

jeżeli Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzna określoną klauzulę za niedozwoloną w wyniku przeprowadzonej kontroli abstrakcyjnej i zostanie ona wpisana do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów dopuszcza się każdy z przedsiębiorców, który wprowadza do stosowanych klauzul zmiany o charakterze kosmetycznym, polegające np. na przedstawieniu szyku wyrazów lub zmianie użytych wyrazów, jeżeli zmiany te nie prowadzą do zmiany istoty klauzuli.

Tak więc, dokonując oceny treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej. Stąd też, niedozwolone będą takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu zakwestionował postanowienie zamieszczone w wykorzystywanym przez Przedsiębiorcę wzorcu pn. „Umowa” z uwagi na jego tożsamość z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W ocenie Prezesa Urzędu, zapis § 2 pkt 5 zdanie 2 wzorca pn. „Umowa” jest tożsamy z zapisem uznanym wyrokiem SOKiK z dnia 4 sierpnia 2004 r., sygn. akt XVII AmC 46/03 za zakazany w obrocie z konsumentami, o treści: *„Nałożenie kary za zwłokę w dokonywaniu opłat następuje w sytuacji przekraczania określonych w par. 4 p. 2 terminach; wysokość naliczonych odsetek odpowiada wysokości 1,00 PLN za każdy dzień zwłoki”*. W uzasadnieniu wyroku SOKiK stwierdził, iż *„klauzula wprowadzająca nadmiernie wygórowane odsetki umowne może być uznana za niedozwoloną, jeżeli jest ona sprzeczna z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając interesy konsumenta”*. Zdaniem SOKiK w ówczesnych warunkach ekonomicznych odsetki przekraczające w skali roku kilkakrotnie wartość świadczenia naruszały powyższe kryteria. W wyroku w sprawie o podobnym stanie faktycznym, SOKiK uznał za postanowienie niedozwolone również zapis o treści: *„W przypadku nie wywiązywania się słuchacza z warunków określonych w § 4 pkt 1 dot. terminu płatności, Szkoła może obciążyć słuchacza opłatą w wysokości 1 PLN za każdy dzień zwłoki do momentu dokonania zaległej wpłaty”* (poz. 1016 w rejestrze postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, wyrok SOKiK z dnia 21 listopada 2006 r., o sygn. akt XVII AmC 135/05).

W niniejszej sprawie – przy wysokości czesnego (łącznie z wyżywieniem) na poziomie 460 zł – odsetki w skali roku nie przekraczają wprawdzie kilkakrotnie wartości świadczenia, jednak znacznie przewyższają one stawkę odsetek maksymalnych przewidzianych w przepisach kodeksu cywilnego (zwany dalej: „k.c.”) i wynoszą nawet ok. 80 proc. Zgodnie z art. 359 § 2¹ k.c. *„maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP”*. Obecnie wskaźnik ten wynosi 7,50 proc., w 2007 r. kształtował się na poziomie od 5,75 proc. do 6,7 proc.¹ Należy ponadto zaznaczyć, że zgodnie z art. 359 § 2² k.c., *„jeżeli wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej przekracza wysokość odsetek maksymalnych, należą się odsetki maksymalne”*.

W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, że zapis stosowany przez Przedsiębiorcę oraz zapisy uznane przez SOKiK za niedozwolone postanowienia umowne są tożsame w skutkach, bowiem przyznają Przedsiębiorcy prawo do pobierania rażąco wygórowanych odsetek w przypadku zwłoki w płatności należnego czesnego.

Uwzględniając powyższe należy uznać, iż kwestionowane w niniejszym postępowaniu przez Prezesa Urzędu postanowienie wzorca umowy stosowanego przez Przedsiębiorcę jest

---

¹ <http://www.nbp.pl/home.aspx?f=/Dzienne/Stopy.htm>

tożsame ze wskazanymi postanowieniami uznanymi za niedozwolone. Tym samym spełniona została przesłanka bezprawności działania przedsiębiorcy, polegającego na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Ad 3.

Trzecia z wymienionych wyżej przesłanek jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Działanie Przedsiębiorcy prowadzącego prywatne przedszkole godzi w interesy ogółu obecnie korzystających z jego usług konsumentów, ale także każdego potencjalnego konsumenta, który zdecyduje się zawrzeć z tym przedsiębiorcą umowę o korzystanie z usług przedszkola w oparciu o wzorzec umowy zawierający kwestionowane postanowienia. Naruszane przy tym interesy konsumentów nie mają jednostkowego charakteru, ale są wspólne dla z góry nieustalonej zbiorowości konsumentów. Należy zatem stwierdzić, iż spełniona została trzecia z przesłanek uznania działania Przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W związku ze spełnieniem wszystkich wyżej wymienionych przesłanek zostało wykazane, iż działanie przedsiębiorcy stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wymienioną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o okik.

W piśmie z dnia 29 maja 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 11 czerwca 2008 r.) Przedsiębiorca oświadczył, iż w roku szkolnym 2007/2008 nie podpisano z konsumentami (rodzicami dzieci) umów o świadczenie usług przedszkola. Przedstawił również nowy wzorzec umowy, z którego wykreślono postanowienie o treści: „*W przypadku nie dokonania opłaty w w/w terminie, Przedszkole pobiera za każdy dzień zwłoki odsetki w wysokości 1 zł*”. Jednocześnie należy stwierdzić, iż umowy zawierane według przedstawionego wzorca podpisywane są na czas określony, tj. jednego roku szkolnego od dnia 1 września danego roku do 31 sierpnia roku następnego. W związku z powyższym, zmiana treści wzorca umowy stosowanego przez Przedsiębiorcę – począwszy od dnia 29 maja 2008 r. – poprzez wykreślenie kwestionowanego postanowienia jest wystarczającą okolicznością pozwalającą na stwierdzenie zaniechania stosowania przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na stosowaniu niedozwolonych postanowień wzorców umów.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Prezes Urzędu odstąpił od nałożenia kary na Przedsiębiorcę. Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o okik, Prezes Urzędu może nałożyć, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy o okik.

Odstępując od nałożenia kary, Prezes Urzędu wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż Przedsiębiorca zaniechał stosowania zarzucanej praktyki. Należy zważyć przy tym, iż postępowanie nie zostało wszczęte w następstwie skarg konsumenckich, co może świadczyć o ograniczonym zakresie rzeczywistych negatywnych skutków wywołanych przez działania Przedsiębiorcy, naruszenie przepisów ustawy o okik miało zaś miejsce po raz pierwszy.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r.

Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz.296, ze zm.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Dyrektor Delegatury

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:
Stowarzyszenie Edukacji Dziecka „Dobry Start”